

Sygnatura akt VIII C 75/17

\$%\$VIII/C/75/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 kwietnia 2017 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu VIII Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Martyniec

Protokolant: Anna Hrydziusko

po rozpoznaniu w dniu 3 kwietnia 2017 r. we Wrocławiu na rozprawie sprawy

z powództwa (...) Sp. z o.o. w W.

przeciwko W. P.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego W. P. na rzecz strony powodowej (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwotę 105,98 zł (sto pięć złotych dziewięćdziesiąt osiem groszy) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 17 marca 2016 r. do dnia zapłaty;

II. umarza postępowanie co do kwoty 250 zł wraz z odsetkami od tej kwoty;

III. oddała dalej idące powództwo;

IV. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 45,09 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 29 kwietnia 2016 r. do Sądu Rejonowego w Lublinie strona powodowa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. domagała się zasądzenia od pozwanego W. P. kwoty 390,18 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 17 marca 2016 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu podała, iż pozwany zawarł umowę pożyczki konsumenckiej ze stroną powodową. Pozwany otrzymał na podstawie umowy określoną kwotę pieniężną i nie wywiązał się ze swojego zobowiązania w terminie. W związku z tym, pismem nadanym dnia 24 lutego 2016 r. strona powodowa wyznaczyła na spłatę zadłużenia termin 14 dni od dnia doręczenia wezwania pozwanemu.

W dniu 29 września 2016 r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu wydał w niniejszej sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty wniesionym w dniu 14 listopada 2016 r. pozwany W. P. wniósł o uchylenie nakazu zapłaty oraz oddalenie powództwa jako bezzasadnego i niezgodnego ze stanem faktycznym. Pozwany podał, iż strona powodowa miała możliwość ściągania rat z konta pozwanego, czego nie uczyniła. Po otrzymaniu monitów od (...) Sp. z o.o. dokonał z tytułu pożyczki wpłat w łącznej kwocie 1076,17 zł. Pożyczka została spłacona w całości.

Pismem z dnia 9 marca 2017 r. strona powodowa cofnęła powództwo w części dotyczącej zapłaty kwoty 250 zł i wniosła o orzeczenie obowiązku zapłaty przez pozwanego kwoty 140,18 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 17 marca 2016

r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu jak w pozwie. W uzasadnieniu strona powodowa podała, iż pozwany otrzymał kwotę 1056,50 zł, którą miał spłacić w jedenastu ratach równych 105,65 zł, a także miał zwrócić opłaty za monity w wysokości 20 zł oraz skapitalizowane odsetki umowne. (...) Sp. z o.o. potwierdziła, iż pozwany wpłacił łącznie 970,32 zł z tytułu spłaty pożyczki.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 2 lutego 2015 r. strona powodowa (...) Sp. z o.o. w W. zawarła z pozwanym W. P. umowę pożyczki konsumenckiej nr (...), na podstawie której pozwany zobowiązany był do zwrotu kwoty 1056,50 zł w 10 ratach po 105,65zł każda. Strony postanowiły w umowie, że jeżeli pożyczkobiorca nie dokonał spłaty w terminach określonych w umowie lub w harmonogramie pełnych rat pożyczki za co najmniej dwa okresy płatności, pożyczkodawca może wypowiedzieć niniejszą umowę po uprzednim pisemnym wezwaniu pożyczkobiorcy, za pośrednictwem przesyłki rejestrowanej z potwierdzeniem odbioru, do zapłaty zaległych rat lub ich części w terminie nie krótszym niż 7 dni od otrzymania wezwania pod rygorem wypowiedzenia umowy; termin wypowiedzenia wynosi 30 dni (§ 8 pkt 1). Niezależnie od pozostałych uprawnień wynikających z umowy, w przypadku opóźnienia w dokonywaniu przez pożyczkobiorcę spłat rat pożyczki, względem terminów określonych w umowie lub harmonogramie, pożyczkodawca zastrzegł sobie prawo do podejmowania następujących czynności i pobierania za nie opłat w wysokości wskazanej poniżej:

- a) monit sms – 2 zł (nie częściej niż 2 na miesiąc);
- b) monit za pośrednictwem poczty elektronicznej – 1 zł (nie częściej niż 2 na miesiąc);
- c) monit listowny – 10 zł (nie częściej niż 1 na miesiąc);
- d) monit telefoniczny – 10 zł (nie częściej niż 2 na miesiąc).

Dowód: - umowa pożyczki z dn. 2.02.2015 r., k.17-19

Pismem z dnia 3 listopada 2015 r. strona powodowa wezwała W. P. do zapłaty kwoty 255,67 zł w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania. Pismem z dnia 17 kwietnia 2015 r. strona powodowa wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 226,03 zł w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania.

Dowód: - monit o stanie zadłużenia z dn. 3.11.2015 r., k. 20

- monit o stanie zadłużenia z dn. 17.04.2015r., k. 30

Pismem z dnia 11 grudnia 2015 r. strona powodowa wypowiedziała umowę pożyczki z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia oraz wezwała W. P. do zapłaty kwoty 374,20 zł. Pismem z dnia 23 lutego 2016 r. strona powodowa wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 390,18 zł.

Dowód: - wypowiedzenie umowy pożyczki z dn. 11.12.2015 r., k. 21

- wezwanie do zapłaty z dn. 23.02.2016 r., k.61

Z tytułu zaciągniętej pożyczki pozwany dokonał następujących wpłat:

- w dniu 11 maja 2015 r. kwota 500 zł,
- w dniu 7 lipca 2015 r. kwota 220,52 zł,
- w dniu 29 lutego 2016 r. kwota 250 zł,

to jest łącznie 970,52 zł.

Dowód: potwierdzenia przelewów z dn. 11.05.2015r., 7.07.2015 r., 29.02.2016 r., k. 31, 32, 34

Sąd zważył, co następuje:

Strona powodowa cofnęła pozew w części dotyczącej kwoty 250 zł, czyli co do wpłaty dokonanej przez pozwanego przed wniesieniem pozwu, dlatego zasadnym było umorzenie postępowania co do kwoty 250 zł, o czym orzeczono jak w punkcie II wyroku.

Powództwo po jego ograniczeniu zasługiwało na uwzględnienie w części.

Bezspornym w sprawie był fakt związania pozwanego i (...) Sp. z o.o. umową pożyczki pieniężnej. Wobec podniesionego przez pozwanego zarzutu spełnienia świadczenia, spór sprowadzał się w istocie do rozstrzygnięcia, czy pozwany dokonał spłaty i w jakiej wysokości oraz czy ciąży na nim obowiązek zapłaty kwoty 140,18 zł tytułem spłaty pozostałej części pożyczki.

Strona powodowa wywodziła swe roszczenie z treści umowy pożyczki z dnia 2 lutego 2015 r. zawartej z pozwanym W. P.. Żądanie strony powodowej znajduje podstawę w art. 720 § 1 k.c. zgodnie z którym przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

Sąd oparł ustalenia w całości na dokumentach znajdujących się w materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie, w szczególności na umowie pożyczki i potwierdzeniach przelewów, a także wezwaniach do zapłaty. Z powyższego wynikało jednoznacznie, iż pozwany był zobowiązany do zwrotu kwoty 1056,50 zł tytułem pożyczki oraz kosztów monitów w wysokości 20 zł, łącznie 1076,50 zł. Pozwany wpłacił łącznie 970,52 zł.

Zgodnie z zasadą ciężaru dowodu wynikającą z art. 6 k.c., strony powinny wykazać zasadność swoich twierdzeń zarówno co do zasady, jak i wysokości. Aby uzyskać korzystne rozstrzygnięcie w przedmiotowej sprawie W. P. powinien przedstawić dowód, z którego wynikałoby spełnienie świadczenia w całości. Temu obowiązkowi pozwany nie sprostał. Jednocześnie strona powodowa nie wskazała okoliczności faktycznych, które uzasadniałyby żądanie zapłaty dodatkowej kwoty 34,20 zł. W szczególności nie podała, co składa się na dalszą żadaną przez nią kwotę, a jeśli były to odsetki za nieterminowe regulowanie rat przez pozwanego – nie określiła w jaki sposób, tj. od jakich kwot i za jakie okresy zostały naliczone.

Natomiast na podstawie art. 481 § 1 k.c. wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Mając na uwadze powyższe, Sąd zasądził na rzecz strony powodowej kwotę 105,98 zł (1.076,50 zł – 970,52 zł) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 17 marca 2016 r. do dnia zapłaty, a dalej idące powództwo oddalił, o czym orzeczono jak w punkcie I i II sentencji.

Orzeczenie o kosztach procesu Sąd rozstrzygnął na zasadzie stosunkowego ich rozdzielenia (art. 100 k.p.c.). Na koszty niniejszego postępowania złożyły się: opłata sądowa od pozwu w wysokości 30 zł, kwota 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz 120 zł kosztów zastępstwa procesowego ustalonych na podstawie § 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 poz. 1804) w związku z § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2016 poz. 1667), zgodnie z którym do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia zmieniającego stosuje się przepisy dotychczasowe do czasu zakończenia postępowania w danej instancji. Strona powodowa poniosła łącznie 167 zł kosztów procesu. Wobec faktu, iż wpłaty zostały dokonane przez pozwanego przed wytoczeniem powództwa, stąd też stroną powodową należało potraktować za podmiot przegrywający proces w części cofniętego i oddalonego

powództwa. Strona powodowa wygrała proces w 27%, a pozwany w 73%, dlatego Sąd zasądził na rzecz strony powodowej kwotę 45,09 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, jak w punkcie IV orzeczenia.